

Eliška ŘEPOVÁ, *Personální skladba městské rady v Prachaticích v 17. století*, České Budějovice 2011 (= bakalářská práce Ústavu archivnictví a pomocných věd historických, Filozofická fakulta, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích), 86 s.

#### Posudek vedoucího bakalářské práce

Předkládaná bakalářská práce vychází z analýzy radních protokolů (manuálů) prachatické městské rady, které se mezerovitě dochovaly z období 17. století ve fondu Archiv města Prachatic v tamním Státním okresním archivu. Eliška Řepová měla za úkol v nich identifikovat zprávy o obnovách nejvýznamnějších institucí městské samosprávy, jimiž v Prachaticích byla městská rada, obecní starší a rychtář. Pro komparaci měla využít písemnosti – zejména volební vota – dochované ve fondu Velkostatek Český Krumlov, uloženém v českokrumlovské pobočce SOA Třeboň. Na jejich základě se měla zabývat způsobem výměny zmiňovaných tří institucí prachatické městské správy i samotnými renovacemi, jejich frekvencí, dobou a průběhem. Přestože dochované prameny jí uvedené otázky umožnily zodpovědět pouze pro období let 1640 až 1662, domnívám se, že to bakalářské práci sl. Řepové neubralo na kvalitě.

Po stručném *Úvodu*, v němž zhodnotila nejvýznamnější literaturu k raně novověkým dějinám Prachatic i jí zkoumané prameny, se v prvních dvou kompilativně pojatých kapitolách postupně zabývala podobou městské správy v Čechách i dějinami Prachatic a jejich vrchnosti v 17. století, jíž byli Eggenberkové. Zejména výklad o městské správě a jejích institucích je velmi stručný a na mnoha místech by zasloužil rozvedení.

Nesporným kladem práce jsou oproti tomu následující tři kapitoly, v nichž Eliška Řepová analyzovala dochovaný pramenný materiál. Nejprve na základě neúplné instrukce z roku 1645 a dalšího, již stručnějšího normativního textu z roku 1646 popsala ideální chod prachatické městské rady. Čtenář ale postrádá informaci o vydavateli instrukce, jíž patrně byla českokrumlovská zámecká kancelář. Následující text se již podrobně věnoval šestnácti obnovám prachatické městské rady a dalších institucí městské správy, k nimž došlo mezi léty 1640 a 1662. Studentka nejprve v chronologicky uspořádaném výkladu představila každou obnovu, její termín i nejvýznamnější osoby, které poté ovlivňovaly chod města. Na to navázala textem, v němž sledovala délku fungování jednotlivých rad a frekvenci obnov i jejich termíny. Podařilo se jí prokázat, že personální skladba prachatických politických elit ve zkoumaném období vykazovala značnou kontinuitu, neboť v 16 radách se vystřídalo pouhých 39 osob. I zde by ale byla zajímavá podrobnější analýza této úzké skupiny; cenné východisko k ní poskytují přílohy předkládané bakalářské práce, v nichž studentka představila personální skladbu všech

zmiňovaných 16 prachatických městských rad (a obecních starších a rychtáře) i některých starších radních sborů. Ve shodě s obdobnými výzkumy se sl. Řepové podařilo prokázat, že většina radních si před zasednutím do konšelských lavic prošla působením ve sboru obecních starších a teprve poté postupně stoupala v pořadí radních pánů. Naznačený „kariérní model“ se studentka pokusila představit na dvou případech. Naopak na příkladu Matyáše Rumpála ukázala, že kariéra radního nemusela být pro všechny „ratsfähige“ dostatečně atraktivní a zajímavá. Větší výpověď než tyto případy ale mají cenné tabulky č. 2 a 4, které velmi názorně ukazují kontinuitu členství v obou sborech i úřední kariéry prachatických obecních správců.

Za mimořádně zajímavý považuji rovněž autorčin výklad týkající se zrodu městské rady dosazené do úřadu roku 1662, k níž se dochovaly volební lístky osmi členů odstupující rady, kteří za sebe navrhovali své nástupce. Komparace jejich vot a výsledné podoby rady ukázala na důležitost hlasů bývalého primátora i na váhu dosaženého počtu hlasů pro konkrétní osobu. Na závěr své kvalifikační práce zařadila sl. Řepová ještě výklad o průběhu obnov prachatické městské rady a o přísahách, které konšelé, rychtář i obecní starší museli při svém jmenování skládat (jejich texty jsou opět uvedeny v přílohách práce).

Bakalářská práce Elišky Řepové představuje cenný příspěvek k poznání radní vrstvy významného jihočeského vrchnostenského města v polovině 17. století. V případě obohacení o antropologický rozměr by se mohla stát východiskem budoucího výzkumu prachatických politických elit v tomto období. Práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji jako **výbornou**.

Jindřichův Hradec, 24. srpen 2011

  
doc. PhDr. Josef Hrdlička, Ph.D.